

AZ ÜNNEP KAPCSÁN

Egy családi beszélgetésben szóba került, hogy hogyan érzem magam, ha Szent Józsefre gondolok? Számomra ez most aktuális egyfelől mert búcsúra készülünk, de másfelől azért is, mert annyi baj van a családokkal, és különösen is a férfiakkal.

Valóban elindult bennem egy olyan gondolat, hogy kezdjünk el külön is imádkozni a férfiakért, az édesapákért, mert nagy változás Isten nélkül nem lesz. És ahogy van imalánc a születendő gyermekekért, édesanyákért, talán legyen így a férfiakkal, és az apaságra készülőkkel is. Támogassuk meg őket!

A családomban mindkét nagyapám József volt, s talán még szentség útját is járták.

Hogy érzem magam, ha Szent Józsefre gondolok? Úgy érzem magam, mint az a kisdéd, aki atyja ölében nyugszik. Oltárképünkön is épp ez látható, ahogy az égbe megy.

Szerintem nem kell sok ahhoz, hogy valaki jó édesapa legyen. Óvja, védje, oltalmazza és a mennyei Atyához vigye a rábízottakat! Belső erő tölt el, amikor ránézek, s hiszem, hogy valóban segít. Szent József a családok őrzője, könyörögj érettünk!

Michels Antal atya

BABASZOBA

A babák és kisgyermekesek figyelmét lekötöni a templomban sokszor kihívást jelent a legkreatívabb szülők számára is. A kisgyermekes családok támogatására BABASZOBA működését tervezzük a vasárnapi 9 órás misék alatt. A fűtött, játékokkal ellátott Kápolnában várjuk a piciket szüleikkel együtt a szertartás egésze, vagy része alatt. A helyiségben tartózkodók kihangsúlyozás segítségével követhetik a mise menetét. A Kápolnát a templom belülről az oltár jobb oldala felől, vagy kintől a Baross utcáról nyíló külső ajtón át lehet megközelíteni (babakocsival érkezőknek ezt az útvonalat ajánljuk). A babaszoba "üzemeltetését" havi forgó rendszerben képzeljük el az önkéntes szülők között. Az érdeklődő családokat szeretettel várjuk egy rövid megbeszélésre a vasárnapi 9 órás misék után. A babaszoba részére játékadományokat, illetve kisszék, kisasztal felajánlásokat szívesen fogadunk.

Lux Viktória

NAGYBÖJTI TRIDUUM

március 8-10-én volt **Szárász László** atyával (a Központi szeminárium spirituálisja) a 18 órai ill. vasárnap a 9 órai szentmisén.

Pénteken személyes veszteségeinket, szombaton kapcsolati veszteségeinket vettük nagyító alá, míg vasárnap Jézus ezekre adott válaszát, s ennek fényében nagyböjti elhatározásainkat.

Az **emberi élet önmagában nézve kudarcnak** tűnik, hiszen megszületünk, erősödnek képességeink, javakat szerzünk, életpályánk emelkedik, majd minden erőnk elhagy, mindenünket elveszítjük, ahogy hamvazáskor hallottuk: porrá leszünk. Jézus ezzel szemben egy fordított életívet kínál nekünk az evangélium örömhírében: meg kell ugyan tapasztalnunk a megpróbáltatást, de mi magunk nem vagyunk elveszettek, Jézussal a feltámadás és az üdvösség vár ránk.

Mindannyiunknak vannak fájó személyes veszteségei: hiányos képességek, betegségek (eü-i „veszteség”), kudarcok. Jézus ezeket nem szünteti meg, de saját kereszt hordozásával erősít, hogy ő is átélte ezeket, de útja a feltámadásba vezetett, mert az Atya nem hagyta el őt. Ugyanígy minden nehézségünk hordozható, ha Jézust nem veszítjük el. Sok mindent elveszíthetünk, de mi magunk nem vagyunk elveszettek, mert Jézus ránk talált, Isten nem hagy magunkra. Önsajnálattal helyett mások veszteségeit kell enyhítenünk azzal, hogy őket is Jézushoz segítjük.

Ugyancsak mindnyájunknak vannak kapcsolati veszteségei is: szeretteink halála, egy-egy kapcsolatunk kiüresedése, elhidegülések, gyermeink elvesztése a fészekből való kirepülés által, vagy akár vágyott, de meg nem születő gyermekeink miatt. Ezeket talán még nehezebb átélni, mint személyes veszteségeinket, hiszen „nem jó az embernek egyedül”, s minden kapcsolati veszteség a magányunkat növeli. De, ha Jézus köztünk az összekötő kapocs, akkor – bár a veszteséget átéljük –, azzal a tudattal éljük át, hogy a szeretet nagyobb erő, az élő kapcsolat nem szakad meg. A görcsös egymásba kapaszkodásból eljutunk az örömteli, szabad önátadáshoz.

Jézus 40 napra a pusztába vonul, hiszen átélte, hogy „te vagy az én szeretett fiam, akiben kedvem telik”, s ezért teljesen az Atyával akar lenni. Ez a felkészülése, ami úgy megerősíti, hogy a Sátán kísértéseire adott válasza a Mennyei Atya felé tett hitvallás lesz. A pusztába minket is hív. Csöndje lehetőséget ad az imára, az Istennel való bensőséges együttlétre, amikor nem kell semmi külső elvárásnak megfelelnünk, ahol megszülethetnek csak Vele közös titkaink. Ugyanakkor a pusztában, a böjtben átéljük függőségünket, teljesen rábízzuk magunkat a Gondviselésre. A nagyböjtben fontos, hogy kilépve a komfortzónánkból átéljük Istenre hagyatkozásunkat. Imánk, böjtünk, alamizsnálkodásunk a rejtekben nem magányos „hőstett”, hanem bekapcsolódás Jézus életébe. Merjünk most, a nagyböjt kezdetén konkrét elhatározásokat tenni. Éspedig teljes lélekkel! A sivatagi atyák tanácsa szerint: „ha akarsz, olyan lehetsz, mint a tűz.”

Frigyési Miklós

HELYREÁLLÍTJÁK A GOLGOTA TÉRI STÁCIÓKAT

A II. világháború előtti állapotnak megfelelően ismét kálvária stációk kerülnek a józsefvárosi Golgota térre. A helyreállítás az eredeti domborművek alapján történik meg, a munkára a kormány 250 millió forintot biztosított az idei költségvetésben.

A kápolna és a stációk már az 1890-es évek első felében álltak a budapesti Golgota téren, ezt láthatjuk egy 1897-es fényképen is. A 14 stáció eredeti bronz domborműveit az 1890-es évek első felében Szécsi Antal szobrászművész készítette. Ezek mintái alapján készültek el a máriabesnyői kálvária stáció domborművei műköből 1929-ben, így a kálvária 14 stációja nagy valószínűséggel teljes egészében rekonstruálható egy szobrász-restaurátor művész segítségével.

A Golgota téren lévő kápolna elé 1941-ben felállított kőszobrokat Grantner Jenő faragta mészkőből, azonban azok a II. világháborúban megsérültek, elpusztultak, ezért később azokat Grantner újra faragta. Ezeket és a stáció egyes részeit 1971-ben vitték át a Rezső térre, ugyanis ebben az évben robbantották fel a kápolnát. Az eredeti keresztút stációiból az I-es és XIV-es stációt mentették meg, azt a Magyarok Nagyasszonya-templom mögött állították fel. A VI. stáció domborművét beépítették a templom bejáratánál lévő Malenkij robot emléktáblába, míg a VIII. stáció domborműve a templom hátsó falán található 56-os emlékmű része lett. A templomban még néhány sérült stáció-dombormű megtalálható.

Az előzetes becslések alapján a Golgota téri stációk helyreállítása – azaz a 14 stáció a rájuk kerülő bronz domborművekkel – megvalósulhat a központi költségvetésben biztosított 250 millió forintos fedezetből. A helyreállítást a józsefvárosi képviselő-testület is támogatta február 21-i ülésén, valamint arról is döntött, hogy az elkészült létesítményt az önkormányzat fogja üzemeltetni és vállalja ennek költségét.

A Kálvária egykor három különálló egységből épült fel: Grantner mészke szobrai, középen Krisztus keresztje, a tövében Mária és János alakjával, és tőle jobbra és balra a két lator keresztje. Ez a szoborcsoport a kis kápolna előtt állt, míg a 14 stáció az út mellett. *Esztergom-Budapesti Főegyházmegye*

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2019 MÁRCIUSÁBAN (I.)

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseiket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

A közelmúltban a katolikus családvédő szervezetek egyik nemzetközi találkozásán egy delegátus kifejtette, hogy mai szekularizálódott társadalmunkban szerinte teljesen hiábavaló fáradozás a keresztény értékeket propagálni. Úgy gondolja, hogy az emberek manapság oda se figyelnek, ha valaki vallásról, kereszténységről beszél, az „érték” számukra döntően anyagi természetű dolog, a „szent”, az „öröm”, a „szeretet” pedig bizonyos anyagi javak hatására kialakuló, múltó érzelem. Hiába próbálnak tehát a katolikus házaspárok az evangéliumnak megfelelően élni és tanúságot tenni a házasság szentségéről, a mai ember legfeljebb egy elnéző mosollyal reagál. Valóban, a felületes szemlélő úgy láthatja, hogy mai társadalmunkban a boldoguláshoz mindennél fontosabbak az anyagiak, és a jó és biztos pozíció. Ha ezek megvannak, lehet szó akár házasságról is, de az a boldogság szempontjából – úgymond – „nem oszt és nem szoroz”.

A házasságnak maga Isten a szerzője. A házasságra szóló meghívást a férfi és a nő a saját természetében hordozza, ugyanakkor mindig ott lappang közöttük a meg nem értés, az uralomvágy, a hűtlenség, a féltékenység. Ezek nem a férfi és a nő természetéből, nem is kapcsolatuk természetéből, hanem a bűnből származnak. A házastársak csak a kegyelem segítségével válósíthatják meg az életnek azt az egységét, amire őket Isten „kezedben” teremtette. „Embernek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.” (Mt 19,26)

Hogyan tudtok tanúságot tenni arról, hogy a keresztény házasság nagyobb esélyt ad a boldogságra, mint a szekuláris-liberális párkapcsolat?

A házasság akkor tölti be Isten szándéka szerinti hivatását, ha a házasulandók mindegyikében teljes egység és harmónia jön létre a másikkal, ha – hasonlóan a közlekedőedényekhez – az emberi, erkölcsi és lelki értékek kölcsönös cseréjével a házastársak eggyé válnak. Tartós, egész életre szóló házasság azonban nem jöhet létre az egész életet felölelő hűség nélkül. Napjainkban egyre gyakoribbak a kérészéletű házasságok, amelyekben az egység, ha látszólag létre is jön, csak ideig-óráig áll fenn. A teljes egység nem jöhet létre hűség nélkül, az egységet csak megközelíteni tudó házasság könnyen esik a hűtlenség áldozatává (ld. a pápa beszéde a Rota Romana tagjaihoz, 2019. január 29.).

A hűség és az egység általában fontos a személyközi és a társadalmi kapcsolatokban is. Mondjatok példákat arra, hogy az „egység” hiánya milyen gondokat okozhat például egy sportegyesületben, egy munkahelyen vagy egy orvosi intézményben!

Milyen következményei vannak annak, ha egyesek nem tudnak jobban-rosszban hűségesen kitartani barátaik mellett?

(folyt.köv.) *Bíró László tábori és családreferens püspök*